

Plan Odnowy Sołectwa *Kopanica*

**Gmina Siedlec
Powiat Wolsztyński
Województwo Wielkopolskie**

Kopanica, marzec 2014 r.

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	4
1. Charakterystyka gminy.	5
2. Kopanica – charakterystyka miejscowości.....	7
2.1. Położenie.	7
2.2. Historia.....	8
3. Inwentaryzacja zasobów.	11
3.1. Środowisko przyrodnicze.....	11
3.1.1. Walory krajobrazu.....	11
3.1.2. Tereny i ich przeznaczenie.	11
3.1.3. Klimat.	11
3.1.4. Wody powierzchniowe i podziemne.	12
3.1.5. Gleby.....	13
3.1.6. Surowce mineralne.	13
3.2. Infrastruktura techniczna.	13
3.2.1. Media.....	13
3.2.2. Drogi, komunikacja.	13
3.2.3. Warunki mieszkaniowe.	14
3.3. Infrastruktura społeczna.	14
3.4. Kapitał społeczny i ludzki.....	14
3.4.1. Mieszkańcy.....	14
3.4.2. Koło Gospodyń Wiejskich.	15
3.4.3. Ochotnicza Straż Pożarna.	15
3.5. Instytucje.....	17
3.5.1. Oświata.....	17
3.5.2. Opieka zdrowotna.....	17
3.5.3. Pomoc społeczna.	17
3.6. Środowisko kulturowe i tradycje.....	17
3.6.1. Zabytki.....	17
3.6.2. Kapliczki.	19
3.6.3. Muzyka dudziarsko – kozłarska.	20
3.7. Gospodarka i rolnictwo.	21
4. Analiza SWOT	22
5. Wizja stanu docelowego – jaka ma być nasza wieś za kilka lat.....	23
5.1. Wizja rozwoju sołectwa.....	23
5.2. Priorytety rozwoju sołectwa.	23

5.2.1.	Rozbudowa, modernizacja i wyposażenie świetlicy wiejskiej	23
5.2.2.	Utworzenie miejsca pamięci i tradycji.....	24
5.2.3.	Budowa sali sportowej.	24
5.2.4.	Budowa kanalizacji sanitarnej.	24
5.2.5.	Budowa i remont dróg gminnych.....	24
5.2.6.	Budowa i remont chodników.	25
5.2.7.	Uzupełnienie oświetlenia ulicznego.....	25
5.2.8.	Zagospodarowanie przestrzeni publicznej.	25
5.3.	Integracja mieszkańców sołectwa Kopanica.....	26
6.	Zgodność priorytetów rozwoju sołectwa ze Strategią Gminy Siedlec.....	27

Wstęp

Plan Odnowy Sołectwa Kopanica jest dokumentem określającym zamierzenia i kierunki rozwoju wsi, których realizacja ma przyczynić się do podniesienia standardu życia mieszkańców oraz zwiększenia atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej miejscowości, poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców sołectwa, a także promocję obszarów wiejskich.

Działania wpisujące się w nurt tzw. odnowy wsi mają na celu przede wszystkim stworzenie warunków dla społeczno – ekonomicznego rozwoju obszarów wiejskich, dla kształtowania i umacniania tożsamości społeczności wiejskiej, utrzymania, odbudowy i poprawy stanu dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, zarówno materialnego, jak i niematerialnego. Poprzez oddolne inicjatywy służące odnowie wsi następować ma integracja mieszkańców, ich aktywizacja, poczucie przynależności do wspólnoty.

Plan Odnowy Sołectwa Kopanica, poprzez realizację wskazanych w nim przedsięwzięć przyczyni się do podniesienia standardu życia mieszkańców, zwiększenia atrakcyjności sołectwa, zachowania dziedzictwa kulturowego, estetyzacji wsi, tworzenia jak najlepszych warunków rozwoju.

Niniejszy plan powstał przy udziale mieszkańców, w oparciu o analizę zasobów sołectwa i postulaty mieszkańców. Jest on dokumentem otwartym, stwarzającym możliwość aktualizacji w zależności od potrzeb społecznych i uwarunkowań finansowych. Opracowanie to powstało na podstawie „Planu Odnowy Miejscowości” dla wsi Kopanica, przyjętego uchwałą Zebrania Wiejskiego wsi Kopanica w dniu 18 marca 2009 r. a następnie zatwierdzonego Uchwałą Nr XXV/183/09 Rady Gminy Siedlec z dnia 24 marca 2009 r. Stanowi jego kontynuację, uaktualnioną i dostosowaną do bieżących potrzeb.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Sołectwa Kopanica jest wieś Kopanica.

1. Charakterystyka gminy.

Gmina Siedlec leży przy zachodniej granicy województwa wielkopolskiego i jest jedną z trzech gmin w powiecie wolsztyńskim. Administracyjnym i gospodarczym centrum gminy jest Siedlec. Położenie geograficzne gminy jest gospodarczo bardzo korzystne i atrakcyjne turystycznie. Siedlec leży w odległości 10 km od Wolsztyna, 80 km od Poznania, 55 km od Zielonej Góry i 190 km od Berlina. W odległości 12 km od Siedlca znajduje się Port Lotniczy Zielona Góra w Babimoście. Gmina sąsiaduje z ważnym węzłem kolejowym w Zbąszynku oraz węzłem autostradowym w Nowym Tomysłu. Dużym atutem gminy jest stosunkowo niewielka odległość od granicy z Niemcami. Cechą dość niekorzystną natomiast jest peryferyjne położenie w stosunku do Poznania – stolicy województwa, ośrodka rozwoju regionalnego, centrum akademickiego i naukowego.

Podział województwa wielkopolskiego na powiaty i gminy

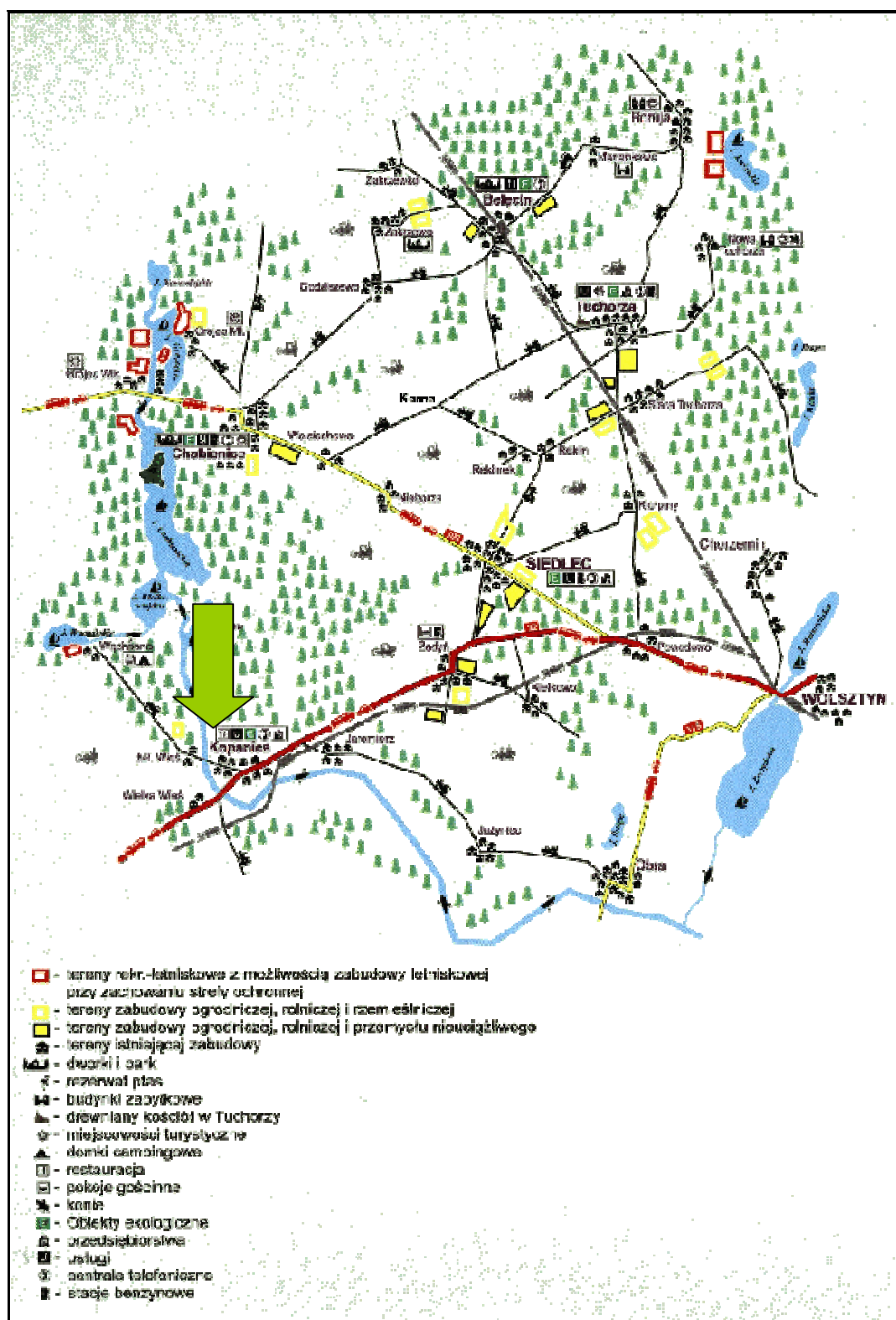

Podział województwa na powiaty i gminy.

Mapa powiatu Wolsztyńskiego.

Powierzchnia ogólna gminy wynosi 20 464 ha. co daje 24 miejsce pod względem wielkości w województwie wielkopolskim. Obszar gminy stanowi 29,8% obszaru powiatu wolsztyńskiego i 0,7% obszaru województwa wielkopolskiego. Siedlec to gmina wiejska, w której znajduje się 26 miejscowości zamieszkiwanych łącznie przez ponad 12,5 tys. mieszkańców.

Mapa gminy Siedlec z zaznaczoną lokalizacją Kopanicy - źródło: Urząd Gminy Siedlec

2. Kopanica – charakterystyka miejscowości.

2.1. Położenie.

Kopanica – to jedna z większych wsi, tworząca sołectwo Kopanica – w gminie Siedlec, położona w południowej części gminy, na prawym brzegu Obry, na skraju Wielkopolski, przy granicy z województwem lubuskim. Przez miejscowość przebiega droga krajowa nr 32 relacji Poznań – Zielona Góra.

Powierzchnia, jaką zajmuje miejscowość, wynosi ok. 872 ha, z czego przeważającą część zajmują lasy, łąki i pastwiska oraz grunty orne.

Zabudowa przestrzenna wsi odzwierciedla częściowo dawny układ urbanistyczny z dwoma rynkami przy głównej ulicy – Starym i Nowym, w kształcie kwadratu. W centrum miejscowości, przy Nowym Rynku, znajdują się dwa przystanki autobusowe. Kościół w stylu neogotyckim pochodzi z 1885 roku. Zabudowa wsi w większości parterowa, kalenicowa z około połowy XIX wieku. Wzdłuż bocznych ulic, oraz na nowym osiedlu w stronę Małej Wsi powstają nowe budynki mieszkalne, piętrowe lub parterowe z poddaszem.

Widok na Kopanicę od strony kanału Obry

2.2. Historia.

Początki osadnictwa na terenach dzisiejszej Kopanicy datują się na czasy panowania pierwszych Piastów. W wieku XIII czynny był, przecinający te tereny, trakt z Poznania na Dolny Śląsk. W okresie rozbicia dzielnicowego tereny dzisiejszej Kopanicy znalazły się na terytorium przetargowym pomiędzy Wielkopolską i Śląskiem. Pod panowanie śląskie ziemie te dostały się w roku 1234, kiedy Henryk Brodaty przyłączył do swej dzielnicy dziedzicznej Wielkopolskę aż po Wartę. W 1246 roku władca Śląska Bolesław Rogatka zbudował gród obronny w Kopanicy. W tym roku też ziemia siedlecko - kopanicka przeszła we władanie Piastów Wielkopolskich, aż do chwili, kiedy pod koniec XIII stulecia między Władysławem Łokietkiem i Henrykiem Głogowskim rozgorzała walka o spuściznę po Przemyśle II. W roku 1296, Henryk Głogowski uzyskał wąski pas Wielkopolski wzdłuż Obry, w którym znalazła się Kopanica i Siedlec. Do jesieni 1332 roku terytorium to należało do potomków Henryka, kiedy na trwałe zostało przyłączone do Wielkopolski przez Władysława Łokietka.

Kopanica pozostawała domeną królewską aż do schyłku Rzeczypospolitej. Jako własność królewska cieszyła się protekcją władców polskich. W roku 1408 Władysław Jagiełło wznosił tu kościół, którego erekcję potwierdził Kazimierz Jagiellończyk w roku 1443. Pierwszym plebanem parafii kopanickiej został pleban Jan, który przeniósł się z Komorowa. W roku 1418 przybył tutaj ks. Mikołaj, rozwijała się szkołka, a rektorem jej został kleryk Szymon. Parafia kopanicka w XV wieku poza grodem obejmowała Jaromierz, Kargowę, Małą Wieś, Wielką Wieś i Wąchabno. Dane z XVI wieku określają miasto i klucz jako starostwo kopanickie. Było to starostwo niegrodowe tzn. nie posiadające sądu grodzkiego. W źródłach z XV wieku Kopanica określana jest mianem miasta, nie jest jednak pewne, czy już wówczas miała status prawny miasta, to znaczy lokację. Przyjmuje się, że Kopanica jest jednym z najwcześniej lokowanych miast Wielkopolski. Jako przybliżoną datę lokacji Kopanicy ustala się początek wieku XVI. W roku 1641 ówczesny dzierżawca starostwa kopanickiego, Lampart Sierakowski, ulokował w Kopanicy, prawdopodobnie wokół jednego z trzech ówczesnych rynków, tzw. nowe miasto Lampartopol.

Mimo prawnego statusu miasta Kopanica nie wykształciła wyraźnych form gospodarki miejskiej. Przez cały czas zachowała ona charakter na wpół wiejski, gdyż rzemiosło miało tu niewielką przewagę nad rolnictwem. Podobnie słabo rozwinięty był handel lokalny. Podstawę egzystencji mieszkańców stanowiły grunty miejskie, młyn, rybołówstwo. Jeszcze w XVIII wieku wynagrodzenie urzędników miejskich regulowano nie w pieniądzu, ale w uprawnieniach do pewnych pożytków płynących z posiadania pól i łąk, warzenia piwa itp. Dlatego Kopanica nigdy nie rozwinęła się w dużą osadę. W 1661 roku było tu i w Lampartopolu 170 domów, a w roku 1794 Kopanica liczyła zaledwie 380 mieszkańców.

Rozwój miasta ograniczały również częste klęski żywiołowe i grabieże wojsk. W latach 1703 i 1793 miasto strawił pożar, a w roku 1627 epidemia tak przetrzebiła rybaków, że z 24 rybaków miejskich pozostało po klęsce dwóch. Jeszcze dokuczliwsze były przejścia wojsk i związane z tym kontrybucje, na co Kopanica jako miasto pograniczne często była narażona. Po wojnach szwedzkich w roku 1661 ze 170 domów w Kopanicy pozostało zaledwie 20. Niektórzy dzierżawcy starostwa kopanickiego próbowali podnieść miasto z upadku. W tym celu Lampart Sierakowski lokował wspomniane nowe miasto Lampartpol, a dla ożywienia gospodarki miejskiej sprowadził ze Śląska protestantów uchodzących przed prześladowaniami, którzy zyskawszy przywileje mogli swobodnie też rozwijać swe życie religijne. Nabożeństwa dla członków gminy odbywały się na ratuszu w Kopanicy. Jednakże mimo tych wysiłków miasto nie mogło dojść do jako takiej równowagi gospodarczej i pomyślności. Nieuchronnie chyliło się ku upadkowi, o czym świadczą zwolnienia od podatków zubożałych mieszczan.

W czasie Powstania Wielkopolskiego Kopanica była ważnym punktem linii Obry przed Niemcami, a powstańcy prowadzili stąd ataki na Kargowę. W dniu 11 stycznia 1919 roku Kopanica została zdobyta. Na cmentarzu parafialnym w Kopanicy znajduje się grób 17 – letniej Anny Sewohl, poległej od ran, uznanej za „ofiara odradzającej się Ojczyzny”.

Kopanica z czasów Powstania Wielkopolskiego

W roku 1934 roku z powodu słabego rozwoju i położenia przy granicy Kopanica utraciła prawa miejskie. Do 1939 roku mieścił się tu posterunek graniczny (okazały ostatni

dom we wsi po prawej stronie jadąc z Poznania do Zielonej Góry). Pozostałości budynków celnych, strażniczych po dawnej niemieckiej stronie granicy są zachowane częściowo do dziś (m.in. fundamenty po budynku strażniczym bezpośrednio przy drodze krajowej 32).

Na starej fotografii - pozdrowienia z Kopanicy

Grób Anny Sewohl

Z innych świadectw historii – w kościele parafialnym w Kopanicy znajduje się tablica pamiątkowa z 1932 roku poświęcona tragicznym wydarzeniom w Kargowej z 1793 roku. Wówczas - w tym położonym 5 km na zachód od Kopanicy miasteczku - miał miejsce jedyny w historii Polski rozbiorowej czynny zbrojny opór skierowany przeciw zaborcom, w tym wypadku wojskom pruskim.

Tablica pamiątkowa w kościele parafialnym w Kopanicy

3. Inwentaryzacja zasobów.

3.1. Środowisko przyrodnicze.

3.1.1. Walory krajobrazu.

W okolicy Kopanicy występują jeziora pochodzenia wytopiskowego, które powstały po roztopieniu się oderwanych brył lodu od lodowca. Są to przeważnie płytkie jeziora, ok. 3 m, o niewysokich brzegach, które mają tendencję do zarastania trzcinami. Do Kopanicy wpływa Kanał Północny rzeki Obry, za mostem, gdzie łączy się z kanałem Dźwińskim rozpoczyna swój bieg jako rzeka Obra. Na terenie Kopanicy można spotkać ślady okopów zbudowanych przed II wojną światową po polskiej stronie granicy z Niemcami.

3.1.2. Tereny i ich przeznaczenie.

Kopanica zajmuje powierzchnię ok. 872 ha. Większość tego terenu stanowią lasy (ok. 383 ha). 237 ha to pastwiska i łąki, a 171 ha – grunty orne. Pod drogi i budynki przypada 60 ha, a 13 – to wody.

Na terenie wsi znajdują się również obiekty użyteczności publicznej – świetlica wiejska, remiza Ochotniczej Straży Pożarnej, zespół przedszkola, szkoły podstawowej i gimnazjum, ośrodek zdrowia, punkt apteczny, agencja pocztowa, kościół, cmentarz.

3.1.3. Klimat.

Kopanica, tak jak i cała gmina Siedlec, leży w obrębie regionu śląsko-wielkopolskiego, reprezentującego obszar przewagi wpływów oceanicznych. Występują tu stosunkowo małe roczne amplitudy temperatury powietrza, wczesna wiosna, długie lato, łagodna i krótka zima, z mało trwałą pokrywą śnieżną. Średnia temperatura stycznia waha się od -1° C do 1,5° C, lipca od 17,5° C do 18° C. Zima trwa tutaj około 70 dni, lato około 90 dni. Średnia roczna wartość opadu wynosi około 550 mm. W ciągu roku występują 194 dni bez opadu przy 171 dniach z opadem. Najwyższa suma opadów przypada na miesiąc lipiec - sierpień, najniższa na luty - marzec. Pokrywa śnieżna trwa średnio około 50 dni. Nieciągłym zjawiskiem jest opad gradu. Najczęściej występuje wczesną wiosną, bardzo rzadko jesienią. W okresie wegetacyjnym trwającym od początku kwietnia do końca września średnie wartości opadu przekraczają 360 mm.

Wiatry najczęściej wieją z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego. Z reguły są to wiatry słabe. Rzadko występują wiatry silne i bardzo silne.

Biorąc pod uwagę coraz częściej występujące na świecie, a także w Europie i Polsce klęski żywiołowe spowodowane anomaliami występującymi w przyrodzie, gmina Siedlec leży na obszarze, który pozbawiony jest jak dotychczas tego typu "niespodzianek", co należy przyjąć jako niewątpliwy atut gminy, który może być brany pod uwagę przy wyborze miejsca osiedlania się, czy podejmowania działalności gospodarczej.

3.1.4. Wody powierzchniowe i podziemne.

Sieć hydrograficzna gminy Siedlec należy do systemu wodnego Obry (Północny kanał Obry). Główne dopływy to Szarka, Rów Grabarski i Rów Żodyński. Obra przepływa przez rynnę polodowcową wypełnioną jeziorami, w tym Grójeckim, Chobienickim, Wąchabnowskim.

Północny Kanał Obry, który przepływa przez Jażyniec, pełni rolę cieku melioracyjnego. Ma on charakter cieku nizinnego, stąd często podczas suszy pozbawiony jest wody w korycie.

Charakter wód podziemnych na terenie gminy Siedlec związany jest z budową geologiczną. Można zatem wyróżnić wody podziemne na obszarach dolinnych, oraz pozadolinnych. Większość obszaru gminy to tereny dolinne. Wody podziemne występują tu głównie w piaskach rzecznych holoceniśko-plejstoceniśkich.

Głębokość zalegania wód gruntowych jest zróżnicowana. Zależy ona od wielu czynników, takich jak: gęstość cieków i zbiorników wodnych. Wody gruntowe pierwszego poziomu występują bardzo płytko. Głębokość ich zalegania waha się od 90 do 215 cm (pomiar wiosenny) i od 70 do 190 cm (pomiar jesienny) poniżej powierzchni terenu. Wody gruntowe pierwszego poziomu są ujmowane w studniach kopanych. Niewielka głębokość studni świadczy o poborze wody zalegającej bardzo płytko. Zasilanie tych wód pochodzi przede wszystkim z opadów atmosferycznych, dlatego są to wody niesmaczne, z dużą ilością zakażeń bakteryjnych. Na terenie gminy większość miejscowości jest zaopatrzona w wodę za pomocą sieci wodociagowych. Są to wody czerpane z głębiej położonych utworów czwartorzędowych. Przeważająca głębokość zalegania wody gruntowej waha się w granicach od 100 do 150 cm p. p. t. Warstwę wodonośną stanowią piaski słabogliniaste i piaski gliniaste lekkie. Taka głębokość wody gruntowej jest charakterystyczna dla obszarów ciągnących się pasem od Borui i Mariankowa przez Tuchorzę, Karnę, Chobienice w kierunku Jaromierza i Jażyńca. Są to obszary posiadające najmniejszą wysokość bezwzględną w gminie. Najpłycej woda gruntowa występuje na północno-zachodnim krańcu i jest charakterystyczna dla miejscowości Grójec Mały. Poziom wody w przedziale 150-200 cm jest charakterystyczny dla miejscowości Belęcín, Zakrzewo położone na północy oraz Kiełpiny, Siedlec, Reklin, Nieborza, Kiełkowo, Żodyń na południowym wschodzie gminy. W okolicach Wąchabna głębokość wody gruntowej wzrasta, przekraczając wartość 200 cm

p. p. t. Jest to obszar wysoczyzny morenowej, pokryty glinami i piaskami gliniastymi, posiadający największą wysokość bezwzględną w gminie.

3.1.5. Gleby.

Większość terenów (ok. 383 ha) zajmują lasy. Sporą część stanowią pastwiska i łąki. Grunty orne to 171 ha. Dominują gleby V i VI klasy bonitacyjnej.

3.1.6. Surowce mineralne.

Gmina Siedlec jest uboga w surowce mineralne. W Kopanicy praktycznie brak cenniejszych surowców mineralnych.

3.2. Infrastruktura techniczna.

3.2.1. Media.

Kopanica jest dość dobrze wyposażona w media. Wieś jest całkowicie zwodociagowana oraz zelektryfikowana. Wszyscy mieszkańcy korzystają z sieci gazociągu. Brakuje tu tylko sieci kanalizacji sanitarnej. Jednakże czynione są starania, aby przy pomocy środków unijnych z tzw. Funduszu Spójności, kanalizacja sanitarna została w najbliższych latach wybudowana.

Praktycznie wszyscy mieszkańcy posiadają możliwość korzystania z sieci telefonicznej we własnym gospodarstwie domowym. Nie ma obecnie problemu z podłączeniem do sieci internetowej.

3.2.2. Drogi, komunikacja.

Przez Kopanicę przebiega droga krajowa nr 32 Poznań – Zielona Góra. Ponadto, w stronę Małej Wsi aż do Wąchabna biegnie asfaltowa droga powiatowa. Wieś jest poprzecinana siecią gruntowych i częściowo wyłożonych kostką brukową dróg gminnych. Drogi gruntowe występują przede wszystkim na stosunkowo nowych osiedlach mieszkaniowych. Stwarza to utrudnienia dla mieszkańców, zwłaszcza latem (kurz), jak i podczas ulewnych deszczy (nieprzejezdne kałuże). Drogi te wymagają utwardzenia. Jednym z priorytetów rozwoju wsi jest budowa tych dróg (wyłożenie kostką brukową).

Kopanica posiada bardzo dobre połączenia komunikacyjne z powiatowym Wolsztynem, a także stolicą województwa – Poznaniem. Bez problemu można dotrzeć tam autobusem. Dobre połączenie jest też z innym większym miastem – Zieloną Górą.

3.2.3. Warunki mieszkaniowe.

We wsi zachował się dawny układ urbanistyczny z dwoma rynkami. Budynki usytuowane są obok siebie, wzdłuż głównych ulic. W zdecydowanej większości są to budynki jednorodzinne, jednokondygnacyjne lub z poddaszem mieszkalnym, o nierozbudowanych architektonicznie elewacjach, kryte dachami dwuspadowymi, orientowane kalenicami lub szczytami do drogi. W części miejscowości powstaje nowe osiedle, które stopniowo zapełnia się nowopowstającymi budynkami jednorodzinnymi.

3.3. Infrastruktura społeczna.

Do obiektów użyteczności publicznej, znajdujących się w Kopanicy, należy między innymi świetlica wiejska. Stanowi ona miejsce spotkań mieszkańców, organizowania zebrań wiejskich i porad. Ponadto organizowane są tu spotkania młodzieży, dorosłych. Świetlica jest idealnym zapleczem festynów wiejskich, parafialnych, gminnych czy nawet powiatowych. Dość spory teren przy świetlicy pozwala na ustawienie niezbędnej infrastruktury na świeżym powietrzu.

Przy budynku, w którym mieści się świetlica wiejska, zlokalizowana jest remiza Ochotniczej Straży Pożarnej. Ponadto, w Kopanicy funkcjonuje Zespół Przedszkola, Szkoły Podstawowej i Gimnazjum, do którego uczęszczają dzieci miejscowe oraz z pobliskich miejscowości, tj. Małej i wielkiej Wsi, Wąchabna i Jaromierza. Działa filia Gminnej Biblioteki Publicznej.

W Kopanicy mieści się także ośrodek zdrowia, gdzie codziennie dyżuruje lekarz internista, a także działa gabinet zabiegowy. Miejscowość posiada również aptekę oraz niezbędne punkty usługowe, takie jak np. zakład fryzjerski czy gabinet kosmetyczny. Ponadto we wsi działa kilka sklepów spożywczych, jeden ogólnoprzemysłowy i dwa przykładowe sklepy masarnicze.

3.4. Kapitał społeczny i ludzki.

3.4.1. Mieszkańcy.

Mieszkańcy Kopanicy to w zdecydowanej większości ludzie pomiędzy 26 a 60 rokiem życia. Jeżeli chodzi o strukturę płci, to nieznacznie przeważają kobiety. Strukturę ludności Kopanicy przedstawia poniższe zestawienie.

Struktura ludności Kopanicy

LUDNOŚĆ OGÓŁEM	KOBIETY		MĘŻCZYŹNI		DO 16 LAT		17-25 LAT		26-60 LAT		POW. 60 LAT	
	liczba	%	liczba	%	liczba	%	liczba	%	liczba	%	liczba	%
920	462	50,22	458	49,78	176	19,13	106	11,52	462	50,22	176	19,13

Dane na dzień 31. 12. 2013 r. źródło – Urząd Gminy Siedlec.

Liczba mieszkańców Kopanicy w poszczególnych latach:

lata	1990	1995	2000	2004	2008	2009	2010	2011	2012	2013
liczba mieszkańców	904	912	940	949	943	949	942	924	924	920

Źródło – Urząd Gminy Siedlec

3.4.2. Koło Gospodyń Wiejskich.

Na terenie Kopanicy funkcjonuje Koło Gospodyń Wiejskich. To właśnie głównie członkinie KGW organizowały dawniej spotkania okolicznościowe, w czasie których dokonywano na przykład prezentacji artystycznych. Organizowano kursy szycia, gotowania, haftowania. Wraz z upływem czasu działalność prowadzona przez KGW ewaluowała, zmieniała swój charakter. Dziś podstawową formą ich działalności jest organizowanie wspólnych spotkań kulturalnych oraz imprez z okazji uroczystości okolicznościowych dla mieszkańców sołectwa, m.in. Dzień Babci, Dzień Kobiet, Dzień Matki, Dzień Dziecka, Mikołajki, spotkania opłatkowe dla ludzi samotnych, festyny wiejskie, dożynki, wyjazdy dzieci, zabawy taneczne, ferie zimowe, imprezy rodzinne w salach wiejskich i wiele innych atrakcji. Swoim działaniem członkinie wspaniale integrują środowisko wiejskie, kultywują tradycje regionalne i zaszczepiają je w młodych pokoleniach. Koło bierze aktywny udział w życiu kulturalnym gminy poprzez uczestniczenie w różnorodnych imprezach i konkursach.

3.4.3. Ochotnicza Straż Pożarna.

Powstanie jednostki OSP w Kopanicy datuje się na 1922 rok. Taka data powstania wynika z kroniki jednostki, księgi protokołów i złotej księgi jednostki. Jednakże, już przed 1922 rokiem istniała zorganizowana służba strażacka, o czym świadczą eksponaty

z przełomu XIX i XX wieku. Z tych czasów zachowały się bowiem dwa bosaki wykonane ręcznie przez kowala, przypuszczalnie z Kopanicy, na których wykute były daty 1845 i 1849. W pierwszych latach XX wieku miejscowość Kopanica otrzymała sikawkę konną, ręczną, czterokołową, która w latach 1910-1920 przechowywana była w szopie w podwórzu Magistratu, a później przebywała w Wąchabnie. W czasie II wojny światowej działalność kopanickiej jednostki była zawieszona. W tym okresie część sprzętu strażackiego zaginęła lub została zniszczona. Po wyzwoleniu tj. 6 grudnia 1945 roku jednostka wznowiła swoją działalność. Prezesem został Alfons Fabiś, naczelnikiem (komendantem) Jan Sierszuła. W roku 1946 ówczesny Wójt Gminy Franciszek Rapicki zakupił na potrzeby jednostki motopompę "DKW". W roku 1951 nastąpiło dalsze usprzętowanie jednostki. Została zorganizowana pierwsza żeńska drużyna pożarnicza (dziewczęta w wieku 18-20 lat). W 1959 roku, w miejsce starej szopy, powstała nowa remiza strażacka. Pierwszy wóz bojowy jednostka otrzymała w 1960 roku. Był to samochód marki "Doge". W 1973 roku podjęto decyzję o rozbudowie remizy w czynie społecznym. Oddanie do użytku zaplanowano na 1977 rok na 55-lecie jednostki. Była to pierwsza w dziejach jednostki OSP w Kopanicy tak duża uroczystość. W roku 1978 jednostka otrzymała sztandar ufundowany przez społeczeństwo. Kolejna inicjatywa społeczna powstała w 1980 roku - strażakom zamarzyła się sala. Pomimo niedużego zainteresowania Zarząd jednostki postanowił własnymi siłami rozpocząć budowę. Ukończono ją w 1984 roku oddając do użytku "Dom Strażaka". W roku 1986 ciekawym wydarzeniem w historii jednostki była wizyta strażaków z Kuby połączona z ćwiczeniami na obszarach leśnych, w których udział brał samolot gaśniczy z Wymiarek. Ćwiczenia odbyły się w okolicach jeziora kopanickiego. W roku 1995 jednostka została włączona do Krajowego Systemu Ratowniczo Gaśniczego, co świadczy o poziomie wyszkolenia i wyposażenia tej jednostki. 5 maja 2002 roku w dniu obchodów 80-lecia jednostki, została oddana do użytku świetlica z zapleczem socjalnym, a strażakom przekazano nowy sztandar. Na początku 2013 r. jednostka otrzymała nowy ciężki samochód ratowniczo – gaśniczy marki Scania P 360, rozbudowała także boksy garażowe; a w 2014 r. kopanicka OSP wzbogaciła się o średni wóz bojowy Star, który zastąpił lekki samochód ratownictwa drogowego. Jednostka OSP Kopanica wyróżnia się na zawodach sportowo-pożarniczych i podczas działań ratowniczo-gaśniczych, a swoje sukcesy opiera na pracy z młodzieżą. To młodzi strażacy budują siłę tej jednostki a oparciem i autorytetem dla nich są doświadczeni starsi druhowie.

3.5. Instytucje.

3.5.1. Oświata.

W Kopanicy mieści się Zespół Przedszkola, Szkoły Podstawowej i Gimnazjum. W jego ramach funkcjonuje publiczne przedszkole, szkoła podstawowa i gimnazjum, do którego uczęszczają dzieci miejscowe, oraz z pobliskich miejscowości – Wąchabna, Małej i Wielkiej Wsi oraz Jaromierza.

Szkoły ponadgimnazjalne zlokalizowane są w Wolsztynie (15 km), Powodowie (13 km), Sulechowie (ok. 25 km), a także Zielonej Górze czy Poznaniu.

3.5.2. Opieka zdrowotna.

W Kopanicy znajduje się ośrodek zdrowia. Swoją opieką obejmuje on oprócz mieszkańców Kopanicy także mieszkańców okolicznych wsi, Małej i Wielkiej Wsi oraz Wąchabna i Jaromierza. W ośrodku przyjmuje pacjentów lekarz rodzinny, jest też gabinet zabiegowy.

3.5.3. Pomoc społeczna.

Pomocy mieszkańcom Kopanicy, ale też i pozostałych miejscowości gminy udziela Ośrodek Pomocy Społecznej mieszczący się w Siedlcu. W zakresie doraźnym są to świadczenia dla osób chorych, bez pracy i starszych, w trudnej sytuacji materialnej. Przyjmują one formę np. dopłat do posiłków dla dzieci lub dorosłych na stołówkach szkolnych, zapomogi świątecznej i zakupu opału na zimę.

3.6. Środowisko kulturowe i tradycje.

Z uwagi na dawne tradycje miejskie Kopanicy oraz zachowany układ urbanistyczny, w Ewidencji zabytków architektury i budownictwa na obszarze gminy Siedlec, sporządzonej przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu, znalazły się zabudowania mieszkalne, głównie mury domów, zespół kościoła parafialnego, kościół poewangelicki, cmentarz, zespół dworca kolejowego, szkoła, w mniejszym stopniu zagrody, stodoły, chlewy, obory. W przeważającej większości obiekty te pochodzą z XIX w.

3.6.1. Zabytki.

Ze względu na zachowane pozostałości dawnego układu urbanistycznego wsi – teren Kopanicy został objęty ochroną konserwatorską Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków, a wiele budynków zostało wpisanych do ewidencji zabytków.

Jednym z najważniejszych zabytków Kopanicy jest neogotycki kościół parafialny pw. Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej. Budowla powstała na planie krzyża łacińskiego, posiada wysoka wieżę zegarową. Zbudowana została w 1885 roku. Wnętrze kryje strop, ozdobiony polichromią. Wyposażenie utrzymane jest w stylu neogotyckim (ołtarz główny z obrazami Matki Boskiej i rzeźbami świętych Piotra i Pawła, ołtarze boczne Świętego Krzyża i Świętego Antoniego). Wewnątrz znajduje się tablica z 1930 roku ku czci żołnierzy polskich poległych w Kargowej w obronie granic Polski.

W 2009 r. w ramach unijnego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, Oś 3 – Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej, działanie: Odnowa i rozwój wsi, Parafia pw. Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej złożyła wniosek o dofinansowanie i otrzymała środki finansowe na remont więźby dachowej oraz wymianę pokrycia dachu na kościele parafialnym. Przeprowadzenie tych prac było niezwykle istotne z uwagi na katastrofalny stan konstrukcji dachu. W kolejnych latach odnowiono elewację zewnętrzną budowli.

Kościół pod wezwaniem NMP Wniebowziętej

Nieco dalej, w kierunku Wolsztyna, znajduje się dawny kościół ewangelicki z lat 1858-59, neoromański, z kwadratową wieżą pozbawioną hełmu, który zawalił się w 1945 r. Po wojnie kościół ten służył jako magazyn, obecnie jest nieużytkowany. Od 2004 roku znajduje się w rejestrze zabytków. Naprzeciw kościoła ewangelickiego znajduje się budynek dawnej pastorówki z 1873 roku. Jeszcze do niedawna znajdował się w nim urząd pocztowy, obecnie urządzono tam mieszkanie komunalne.

Kościół ewangelicki

Dawna pastorówka

3.6.2. Kapliczki.

Na Starym Rynku, w 1989 roku postawiona została figura Matki Bożej Królowej, upamiętniająca ofiary II wojny światowej, a przy wejściu na kopanicki cmentarz znajduje się Grota Pana Jezusa.

Figura Matki Boskiej na Starym Rynku

Grota Pana Jezusa

3.6.3. Muzyka dudziarsko – koźlarska.

Tradycje muzyki dudziarsko – koźlarskiej sięgają jeszcze czasów przedwojennych. Pierwszy konkurs muzyki ludowej na tego typu instrumentach miał miejsce w roku 1937. Jedynym dowodem tego wydarzenia sprzed lat jest zachowany oryginalny dyplom przyznany Janowi Nepomucenowi Żokowi z Kaszczoru. Dokument ów jako wiarygodny świadek minionych czasów znajduje się w Muzeum Instrumentów Muzycznych w Poznaniu. W 2003 roku reaktywowano Konkurs Muzyki Ludowej, który odąd odbywa się co roku w czerwcu, w Kopanicy, trwa dwa lub trzy dni. Oprócz przesłuchań konkursowych organizowana jest także biesiada koźlarska przy ognisku nad jeziorem w pobliskim Wąchabnie, a także występy kapel w kościołach w ramach Dudziarskiego Gościńca. Zasadniczym przesłaniem konkursu jest prezentowanie bogactwa folkloru związanego z muzyką koźlarską i dudziarską Wielkopolski, a zwłaszcza naszych terenów, ocalanie od zapomnienia, dokumentowanie, popularyzowanie tradycji wykonywania muzyki ludowej oraz sposobów wytwarzania instrumentów muzycznych: dud i koźłów.

Kapela koźlarska w pełnym składzie: koziół biały weselny, skrzypce i klarnet Es.

Uczestnicy Konkursu Muzyki Ludowej przed kościołem w kopanicy

3.7. Gospodarka i rolnictwo.

Według Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), w Kopanicy zarejestrowanych jest 76 podmiotów gospodarczych. Są to różnego rodzaju firmy usługowe, warsztaty rzemieślnicze, oraz zakłady przetwórcze. Prężnie działa ubojnia trzody chlewnej oraz bydła, a także zakłady przetwórstwa mięsnego, które prowadzą również przyzakładowe sklepy.

Ponadto, zarejestrowanych jest 96 gospodarstw rolnych. W większości są to indywidualne gospodarstwa rolne, o niewielkim potencjale, prowadzone na własne potrzeby. Wśród nich jednak funkcjonuje kilka dużych gospodarstw rolnych, o ukierunkowanym profilu działalności.

Mieszkańcy znajdują zatrudnienie na miejscu, oraz w pobliskich miejscowościach. Bezrobocie jest niewielkie.

4. Analiza SWOT

Poniższa tabela przedstawia podsumowanie silnych i słabych stron wsi oraz szanse i zagrożenia. Analiza została przeprowadzona w oparciu o ocenę zasobów wsi, ich znaczenia dla mieszkańców i dla sołectwa.

Silne strony - Ø Atrakcyjne położenie przy trasie krajowej Poznań – Zielona Góra; - Ø duże zaangażowanie społeczne; - Ø rozbudowane zaplecze socjalne; - Ø zaopatrzenie w media (gaz, prąd, telefon, wodociąg, internet); - Ø bliskość terenów rekreacyjnych.	Słabe strony - Ø niska jakość gleb; - Ø brak kanalizacji; - Ø niska jakość dróg gminnych na terenie wsi; - Ø brak chodników; - Ø niewystarczające połączenia autobusowe na terenie gminy;
Okazje - Ø dostępność i możliwość pozyskania funduszy z Unii Europejskiej; - Ø możliwość zagospodarowania terenów pod aktywizację gospodarczą; - Ø możliwość stworzenia atrakcyjnych terenów pod budownictwo mieszkaniowe;	Zagrożenia - Ø rosnąca emigracja ludzi młodych; - Ø starzenie się społeczeństwa; - Ø brak perspektyw do rozwoju lokalnych rynków pracy; - Ø niewystarczająca ilość środków finansowych w budżecie gminy;

Źródło: Spotkania z mieszkańcami wsi Kopanica.

5. Wizja stanu docelowego – jaka ma być nasza wieś za kilka lat.

5.1. Wizja rozwoju sołectwa.

Podczas spotkań z mieszkańcami Kopanicy, oprócz dokonanej analizy jakości życia mieszkańców i oceny zasobów wsi, wysnuto jednocześnie postulaty do zrealizowania oraz wypracowano wizję rozwoju miejscowości i jej stanu docelowego.

Mieszkańcy chcieliby, by ich wieś stała się jeszcze piękniejszą miejscowością, z odrestaurowanymi i zadbanymi zabytkami, świadczącymi o kulturowym dziedzictwie miejscowości, z dobrze rozwiniętą infrastrukturą techniczną, z atrakcyjną i dobrze wyposażoną świetlicą wiejską, która stanowić będzie miejsce spotkań mieszkańców.

5.2. Priorytety rozwoju sołectwa.

By wyżej przedstawiona wizja rozwoju miejscowości mogła się urzeczywistnić, niezbędne jest przeprowadzenie wielu inwestycji. Podczas spotkań mieszkańcy ustalili hierarchię przedsięwzięć i zadań inwestycyjnych. Najważniejszą dla mieszkańców Kopanicy sprawą jest zachowanie dziedzictwa kulturowego, ocalenie od zapomnienia wydarzeń historycznych, integracja mieszkańców, której ma sprzyjać rozbudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej, a także budowa urządzeń tzw. małej architektury. Ponadto bardzo ważne dla miejscowości jest wybudowanie kanalizacji sanitarnej, remont i budowa dróg gminnych, budowa chodników, uzupełnienie oświetlenia ulicznego. Istotne są działania mające na celu poprawę estetyki wsi, tworzenie i pielęgnacja skwerów, kwietników, dbanie o stan krzewów, drzew i innej roślinności.

5.2.1. Rozbudowa, modernizacja i wyposażenie świetlicy wiejskiej

Mieszkańcy uznali za ważne działania zmierzające do zaspokojenia potrzeb społecznych i kulturalnych oraz większej integracji mieszkańców. W tym celu postanowiono zmodernizować oraz doposażyć świetlicę wiejską. Niezbędne jest dobudowanie sanitariatów na parterze sali wiejskiej, tak by były dostępne zarówno od wewnątrz świetlicy wiejskiej, jak również z zewnątrz. Ponadto ważnym elementem wyposażenia świetlicy wiejskiej jest doposażenie kuchni w niezbędny sprzęt oraz naczynia, a także wymiana stołów i krzeseł. Środki na rozbudowę, modernizację i wyposażenie świetlicy wiejskiej zamierza się pozyskać z funduszy unijnych, z budżetu gminy, wykorzystując przy tym tzw. fundusz sołecki.

5.2.2. Utworzenie miejsca pamięci i tradycji

Istotną kwestią dla mieszkańców Kopanicy jest pamięć o Powstańcach Wielkopolskich i Powstaniu, w ramach którego na terenie sołectwa i najbliższej okolicy toczyły się walki mające znaczący wpływ na przebieg Powstania, a wielu mieszkańców Kopanicy brało w nim udział. Ponadto w Kopanicy, w 1937 roku miał miejsce pierwszy w Polsce Konkurs Muzyki Ludowej, reaktywowany w 2003 r. i odtąd odbywający się corocznie. Aby zachować dawne dziedzictwo kulturowe i pamięć o przeszłych wydarzeniach, a także by przybliżyć historię mieszkańcom, zamierza się przeznaczyć jedno z pomieszczeń sali wiejskiej na miejsce pamięci i tradycji. Wymaga ono przeprowadzenia gruntownego remontu, zakupu odpowiedniego wyposażenia i urządzenia w sposób umożliwiający zwiedzanie, a jednocześnie chroniący materialną substancję naszego lokalnego dziedzictwa.

5.2.3. Budowa sali sportowej.

Bardzo istotnym elementem, wpływającym w dużej mierze na zaspokojenie potrzeb mieszkańców Kopanicy w zakresie usług społecznych jest budowa ogólnodostępnej sali sportowej. Sala ta służyłaby przede wszystkim dzieciom oraz młodzieży szkolnej. Jednakże dostęp do niej mieliby również pozostali mieszkańcy wsi. Zaistniałaby wówczas możliwość zorganizowania zajęć sportowych, rozgrywek towarzyskich, treningów itp. Realizacja zamierzenia mogłaby nastąpić ze środków Unii Europejskiej lub innych środków pomocowych – w przypadku wystąpienia możliwości pozyskania tych środków.

5.2.4. Budowa kanalizacji sanitarnej.

We wsi brak jest kanalizacji sanitarnej. Mieszkańcy odprowadzają nieczystości do zbiorników bezodpływowych. Kopanica wchodzi w skład aglomeracji Siedlec – Wolsztyn, stworzonej w celu pozyskania środków na budowę kanalizacji sanitarnej z Funduszu Spójności. Mieszkańcy wierzą, że w ramach tych środków, przy udziale środków budżetowych Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych sp. z o.o. oraz Gminy uda się zrealizować to przedsięwzięcie.

5.2.5. Budowa i remont dróg gminnych.

Drogi gminne przecinające nowe osiedla w Kopanicy są drogami w większości gruntowymi. W czasie deszczów drogi rozmakają, tworzą się kałuże, trudno jest po nich jechać. Dlatego mieszkańcy wsi chcieliby bardzo, aby gminne drogi gruntowe zostały utwardzone. Ponieważ dróg o podobnym standardzie jest w gminie więcej, a środki w budżecie nie zawsze są wystarczające, realizacja inwestycji polegających na ich

utwardzeniu siłą rzeczy musi być rozłożona w czasie. Realizacja zamierzenia nastąpi z wykorzystaniem własnych środków budżetowych gminy, jak również – w przypadku wystąpienia takich możliwości – ze środków Unii Europejskiej.

5.2.6. Budowa i remont chodników.

Wieś poprzecinana jest drogami gruntowymi, które nie posiadają chodników, a jedynie pobocza. Aby poprawić komfort korzystania z poboczy i przede wszystkim bezpieczeństwo na drogach, planuje się wybudować chodniki wzdłuż dróg. Ponieważ jest to przedsięwzięcie rozległe i kosztochłonne, planuje się rozłożyć je w czasie. Należy dbać o chodniki już wybudowane, które z upływem czasu ich użytkowania wymagać będą remontów. Realizacja zamierzenia nastąpi z wykorzystaniem własnych środków budżetowych gminy, jak również – w przypadku wystąpienia takich możliwości – ze środków Unii Europejskiej.

5.2.7. Uzupełnienie oświetlenia ulicznego.

Potrzeba nowych punktów świetlnych w miejscowości wynika m.in. z coraz bardziej intensywnego rozwoju miejscowości. Powstaje coraz więcej budynków mieszkalnych na terenach oddalonych od ścisłego centrum wsi, tworzą się nowe osiedla mieszkaniowe. Nowe punkty świetlne na tych terenach są zatem konieczne. Gmina Siedlec uzupełnia oświetlenie systematycznie, w miarę potrzeb i możliwości. Planuje się uzupełnianie oświetlenia ulicznego w Kopanicy corocznie, w miarę posiadanych środków w budżecie i zgłaszanego zapotrzebowania.

5.2.8. Zagospodarowanie przestrzeni publicznej.

Dążenie do rozwoju i zwiększania atrakcyjności sołectwa pociąga za sobą potrzebę realizowania działań poprawiających estetykę wsi. W tym celu zakładane są skwery, zieleńce, realizowane są nowe nasadzenia. Systematycznie dba się o roślinność już zasadzoną, o trawniki i pozostałe miejsca zielone.

W ramach zagospodarowania przestrzeni publicznej niezbędna jest odpowiednia mała architektura – kwietniki, kosze na śmieci, tablice informacyjne, ławki itp. a także niezbędny sprzęt typu kosiarki do trawy, nożyce itd.

W dotychczasowej realizacji tych działań bardzo dobrze funkcjonuje współpraca pomiędzy sołtysiem, radą sołecką, zespołem szkół oraz miejscowymi organizacjami – OSP, KGW i Klubem Sportowym „Karpik”. Polega ona przede wszystkim – w miarę możliwości – na wzajemnym użyczaniu narzędzi do prac porządkowych oraz wspólnych akcjach sprzątania terenu i konserwacji elementów małej architektury.

5.3. Integracja mieszkańców sołectwa Kopanica

Bardzo ważnym aspektem działań realizujących idee Odnowy wsi jest, oprócz materialnych efektów podejmowanych przedsięwzięć, integracja mieszkańców. Wszelkie działania i inicjatywy powinny być podejmowane z myślą o stworzeniu warunków dla społeczno – gospodarczego rozwoju sołectwa, podniesieniu poziomu życia mieszkańców, estetyzacji wsi. Jednakże nie należy zapominać o integracji mieszkańców, ich aktywizacji, budowaniu i utrzymywaniu poczucia przynależności do wspólnoty. Poprzez różnego rodzaju akcje organizowane przez działające na terenie sołectwa instytucje, które bardzo często współpracują ze sobą, mieszkańcy będą mieć poczucie przynależności do określonej społeczności. Do imprez organizowanych w sołectwie należą m.in. Dzień Babci i Dziadka, Dzień Kobiet, Dzień Dziecka, festyny sportowe, festyny jesienne, Mikołajki, spotkania opłatkowe, ogólnodostępne dla mieszkańców spotkania sylwestrowe itp.

Poprzez udział w spotkaniach poświęconych planowaniu inwestycji w sołectwie, wspólne ustalanie priorytetów rozwoju wsi, mieszkańcy zyskają poczucie, że pewne działania zależą od nich samych, że mają na nie realny wpływ.

Dlatego też organizacje i osoby takie jak Sołtys i Rada Sołecka, jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej, Koło Gospodyń Wiejskich, proboszcz, dyrektor Zespołu szkół, Klub sportowy, nie zaprzestaną organizowania spotkań, uroczystości, imprez. Będą organizować je w miarę posiadanych środków finansowych, organizacyjnych, przy wsparciu sponsorów, darczyńców, zaangażowaniu samych mieszkańców. Jeżeli będą możliwości – organizatorzy poszukają wsparcia ze środków zewnętrznych, krajowych i unijnych.

6. Zgodność priorytetów rozwoju sołectwa ze Strategią Gminy Siedlec.

Z inicjatywy Rady i Zarządu Gminy powstała pierwsza Strategia Rozwoju Gminy Siedlec. Opracowanie Strategii przekształciło się w proces społeczny. Wspólnie dokonano społecznej oceny mocnych i słabych stron gminy, określono jej szanse i zagrożenia, wypracowano wizję i misję gminy. W Strategii określono co powinno zostać zrobione, aby poprawić jakość życia całej społeczności gminy. Strategia została przyjęta Uchwałą Nr XXVI/147/2001 Rady Gminy Siedlec z dnia 6 czerwca 2001 roku w sprawie uchwalenia Strategii Rozwoju Gminy Siedlec. Na podstawie analizy atutów oraz braków i problemów gminy przyjęto następującą misję gminy:

„Gmina Siedlec będzie gminą wyróżniającą się spośród gmin wiejskich województwa wielkopolskiego dobrymi warunkami zamieszkania i odpoczynku, dobrze rozwiniętą działalnością gospodarczą w sektorze średnich i małych przedsiębiorstw, wysokim poziomem rolnictwa, stabilnym rynkiem pracy, aktywnie chronionym środowiskiem naturalnym”.

W rezultacie przeprowadzonych warsztatów strategicznych z udziałem radnych, kierownictwa firm i instytucji, sołtysów, rolników, nauczycieli, działaczy społecznych oraz pracowników Urzędu Gminy, sformułowano pięć strategicznych celów rozwoju gminy Siedlec:

1. Kompleksowe uzbrojenie terenów gminy w urządzenia infrastruktury technicznej.
2. Siedlec gminą wzrostu gospodarczego – aktywizacja działalności gospodarczej.
3. Modernizacja rolnictwa i rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego.
4. Zaspokojenie potrzeb mieszkańców gminy w zakresie usług społecznych.
5. Siedlec gminą chroniącą środowisko naturalne i dziedzictwo kulturowe.

Przedstawione w niniejszym opracowaniu projekty w pełni wpisują się w Strategię Rozwoju Gminy, co przedstawia poniższa tabela:

Cele strategiczne Gminy	Priorytety rozwoju sołectwa Kopanica
Siedlec gminą chroniącą środowisko naturalne i dziedzictwo kulturowe	Utworzenie miejsca pamięci i tradycji Zagospodarowanie przestrzeni publicznej
Zaspokajanie potrzeb mieszkańców gminy w zakresie usług społecznych	Rozbudowa, modernizacja i doposażenie świetlicy wiejskiej
Kompleksowe uzbrojenie terenów gminy w urządzenia infrastruktury technicznej	Budowa i remont chodników Budowa i remont dróg gminnych Budowa kanalizacji sanitarnej Uzupełnienie oświetlenia
Siedlec gminą wzrostu gospodarczego – aktywizacja działalności gospodarczej.	Możliwości rozwoju usług i działalności rolniczej oraz gospodarczej.